

Előfizetési árak:

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre . 5 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy hóra 1 „ — „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség:
Széchenyi-utca 1762. sz.

Kiadóhivatal:
Széchenyi-utca 1761. sz.

Hirdetések a legmérsé-
keltebb árszámítás mel-
lett vétetnek fel.

A takarmányhiány.

Debreczen, július 10.

Egy szörnyű és horderejében alig mérlegelhető válságnak hírei érkeznek mindszűrűbben hozzánk. A távol nyugaton, a dus csapadékok hazájában kora tavasz óta szakadatlan szárazság uralkodik, mely végeredményében oly csapást idézett föl a sujtott tartományokra, a milyenre azon vidékeken nem emlékeznek, s a milyenre ott elkészülve nem voltak.

Itt Magyarországon tudjuk, mit jelent egy országos aszály s a mi annak nyomában jár, az általános takarmányhiány; örökre emlékezetes marad a rettenetes 1863—64-iki mezőgazdasági katasztrófa, mely az országos marhaállomány s ezzel a közvagyon tetemes részét megsemmisítette.

Hasouló, vagy tán még borzasztóbb esély előtt állanak nyugaton, mert a terület, melyre a csapás kiterjed, sokszorosan felülmúlja azt, a melyet Magyarországból a 63-iki aszály érintett; egész Angolország, éjszak- és közép Francia-, Németországra és Svájcra kiterjed az, s ha hozzá vesszük, hogy kora tavasz óta tart a szárazság és hogy az azon vidékbéli rétek, kaszálók, takarmány-növények sokkal csekélyebb ellentállással bírnak az aszálylyal szemben, mint a mi aránylag sokkal szárazabb és melegebb időjáráshoz szokott legelőink és kaszálóink, hozzávetőleges képét alkothatjuk azon nyomoruságnak, mely ama tartományok mezőgazdaságát fenyegeti.

Még Ausztriában is érezhető már egyes vidékeken a takarmányhiány és az osztrák kereskedelmi miniszter olcsóbb

szállítási díjakkal iparkodik azt paralizálni, hasonló rendszabályokat fogantatának külföldön is, csak hogy ott, a takarmányárak óriási emelkedése folytán, a rendszabályok mind elégtelenek. — Franciaország kénytelen volt a takarmányvámokat leszállítani s Németországban mindenütt nyilvános segélyezési akciókat indítanak, hogy valahogy segítsenek a bajokon.

A német birodalom egyes részeiből valósággal rémhírek érkeznek. A takarmányhiány oly nagy, hogy a nagyobb mezőgazdasági üzemekben is csak pár napra való takarmány van készletben. Az állatok nem bírják a rendszeres igásmunkát teljesíteni, mert az éhségtől elerőtlenednek.

Német-Lotharingiában lebunkózzák a lovakat és csikókat, mert nem akad rájuk vevő s nincs széna a takarmányozásukra. A weissenburgi kerületben a gazdák annyira egymásra licitáltak, hogy egy mázsa közönséges réti széna 18 frton kelt el. Átlag mindenütt 5—8 forint a széna mázsája. Ilyen árak persze a kevésbé jómódu gazdára nézve megfizethetetlenek. A szénaárak rohamos emelkedése a spekulációt arra ösztönözte, hogy kívülről hozzon be szénát. A behozatal első sorban Ausztriából és aztán Svájc-ból történt, de a kereslet egyre fokozódik, a hozatalok pedig egyre csökkennek. A husárák természetesen szintén erősen csökkennek.

Franciaországban eddig páratlanul álló intenzivitással tört ki a mezőgazdasági válság. Az ország kétharmadában absolute semmi takarmányt sem kaptak, az utolsó harmadban pedig

a takarmánytermés a közepén alul maradt, úgy, hogy a gazdák minden áron iparkodnak tudni marháikon. Az ez évi deficitet a mezőgazdaság terén kerek 500 millió forintra becsülik. Tán mi sem jellemzi jobban a Franciaországban uralkodó takarmányhiányt, mint az a tény, hogy a francia hadügyminiszter a takarmányárak emelkedése következtében 13 és fél millió franknyi póthitelt kért.

Angolországban is nagy a panasz a folytonos szárazság fölött, mely csekély félbeszakítással márczius óta tart. Angliára nézve a baj annál érezhetőbb, mivel a takarmánycikkekben a kereskedelem távolról sincs oly jól szervezve, mint a gabonaművekben.

Ily körülmények között jól teszik, ha a magyarországi gazdák a külföldről beözönlő takarmányvásárló ügynökökkel szemben tartózkodólag viselkednek, s a mi fölösleges takarmányt a nyál rendelkeznek, azt a kezük közül semmi áron ki nem adják, mert hála a kedvező gondviselésnek, mely ezuttal Magyarország felett oly előnyösen intézkedett, itt ma már takarmányhiányról szó sem lehet, de feleslegünk sincsen, s a tömeges kivitel esetén önhibánkból lehetnének részes társai ugyanazon nyomoruságnak, melytől a felsőbb hatalmak megkíméltek.

Még egy tanúsága van különösen a mi vidékiünkre nézve az Európa éjszaknyugoti részét érintett katasztrófának. — Ugyanis kettőzött erővel kell immár egyes vidékek birtokosságának azon igyekeznie, hogy az öntöző csatornák minél előbb létesüljenek. Senki sem lehet

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A bakon.

— Henri Lavedan. —

(Verőfényes téli nap, délutáni 4 óra. A Scribe-utca egy elegáns házában kapuja alatt Daubrenier úr (38 éves) és Daubronieré (25 éves) a fogatukba szállnak. Amint az üveges ajtó bezárul, Plutus, a sárga, táncolni kezd a hátsó lábán, a míg József, az inas, egy mókus ügyességével mászik a bakra Léon kocsis mellé és odasugja neki, — mintha titkot mondana: — „Avenue de Messine, 27.“ Léon megfogja a gyepőt és a fogat kirobog az utcára.

Most megkezdődik a beszélgetés József és Léon között, — a mozdulatlan arcok, álmos tekintetek, félig zárt ajkak beszélgetése. Fagyosan, kifogástalanul mereven ülnek egymás mellett, nem is gyanítanád, hogy beszélnek. Es mégis!...)

I

József. Nem jól megy a dolog.
Léon. Mi? Hol?
József. Hátul a talyigában.
Léon. Ugyan? És miért?
József. A nagyságos asszony félté-
keny.

Léon. Szegény kis cziczus! A nagyságos urra?

József. Jelenleg még arra.
Léon. Azt ugyan rosszul teszi.
József. Azt hiszed, nem csalja meg?
Léon. Bizonyos, hogy igen.
József. Ugy van; és tudod kivel?
Léon. Nem. — Mondd meg.
József. Avenue de messine, 27.
Léon. Ahová megyünk?
József. Yes.
Léon. Hogy hívják?
József. Balado Mária — valami görög asszony.

Léon. A koloniákból! Szinte látom! Férfi-nél van?

József. Annak rendje és módja szerint.
Léon. Hát a férj mit szól hozzá?
József. Baladó ur? Semmit, szórakozik. Ő nem gyanakszik, ő nagy szellem.
Egy női hang. Bandi! Bandi! na szaladj át.

(A kocsi elhalad) Istenadta lurkója, mégegyszer próbájj megijeszteni...
József. Megnézted a mamát, aki kis fia után kiabált?

Léon. Igen. Az ember szívesen elgázolta volna, — csak azért, hogy megismerkedjék vele Csinos személy! Ugy! A nagyságos ur hát

evve! a Baladov-val... (Valaki a koci előtt áll akar menni.) Heep!

József. Egy hónap óta.
Léon. És a nagyságos asszony mindent megtudott?
József. Még nem. De gyanakszik.
Léon. Hogy-hogy?
József. Egy kis virág az oka mindennek.
Léon. Meséld el azt a virágot.
József. A nagyságos ur tegnap nála volt...

Léon. A Baladonál?
József. Igen öt órakor... théat inni.
Léon. Jó forrót.
József. A szalonban sötét volt, még nem gyújtották meg a lámpákat... akkor, miután előbb már megédesítette a théját, meglátott egy kis virágot, amely magában rejtotta a vizet egy virágtartóban és a gomblyukába tűzte, anélkül, hogy a jó barátnéja észrevette volna... Magad is így tettél volna... én sem különben.
Léon. Aztán?

József. Aztán jó éjt kívánt, elhucszolt: „a vizontlátásra“ és hazajött. Amint bazaarért, rögtön felment a nagyságos asszony szobájába, jó estét kívánt neki és levetette a felöltőjét...

Léon. A többit már tudom! (Valaki át akar menni) Heep!

biztos a jövő iránt, s a mi ma a szomszéd tartományokat sújtja, holnap hazánkra következhetik a baj, mitől Isten óvjon, mert hasonló nagyságu csapások az ő hatásukban kiszámíthatatlanul végzetesebbekké alakulnának ránk nézve, és a mit a sokkalta gazdagabb nyugat pár év alatt kiheverhet, az a magyarországi mezőgazdasági viszonyokon oly sebet űthet, mely a földmivelő-osztály végképpeni tönkretételét vonhatná maga után.

— **Belföldi hírek.** (Az udvarhely megyei főispán felmentése.) A király Török Albertet, Udvarhely vármegye főispánját, ezen állásától saját kérelmére felmentette. — (A zágrábi érseki szék.) Rómából érkezett jelentések szerint minden zágrábi czafolat ellenére Stadler szerajevói érseket nevezik ki zágrábi érsekké. Stadler helyére Vladić Jeromos ferencz-rendit nevezik ki. — (Kohl Medárd apát.) A Szent-Benedekrend legközelebb a telki apátságot fogja kitüntetésképen, a hercegprimás életmentő titkárnak, Kohl Medárdnak adományozni. — (A főrendiház reformja és Nagyvárad.) Nagyvárad város közgyűlése ma délután tárgyalja Debreczen város átiratát a főrendiház reformja tárgyában. — (Palliczin ezredes exhumálása.) A munkácsi temetőben Palliczin orosz ezredes holttestét július 15-én adják át az orosz hadsereg egy küldött-ségének és az ezredes rokonainak, hogy szállítsák el Moszkvába. Az ezredes az 1849-ki orosz megszálló hadseregnek volt tagja. Nem űtközött, hanem a kolerának lett áldozata. Az exhumálás katonai díszszel lesz végezve. — (Menedékház Szabadkán.) Szabadka város tanácsa elhatározta, hogy a közgyűlésnek háromszáz szegényre berendezett menedékház építését fogja javaslatba hozni. Az építési költségeket kétszáz ezer forintban alapították meg. — (Törvény a házassági jogról.) Mint a „Pester Correspondenz” értesül, a házassági jogról szóló törvényjavaslat, melynek keretében a legfontosabb egyházpolitikai reform is, a kötelező polgári házasság bevezetését Magyarországra közzéteszi, még e hét folytán a minisztertanács elé kerül s elfogadása után azonnal az őfelsége elé lesz terjesztve előleges jóváhagyás végett. A javaslat a legnagyobb gondalal van kidolgozva s átnézték a legkipróbáltabb kánonisták.

— **Külföldi hírek.** (Bismarck nyilatkozata.) Bismarck herceg közelebb a hábo-

rukról is nyilatkozott. — Azt tartja ő, hogy a milliomas hadseregekkel való verseny hiábavaló, politikai divat, mely rengeteg pénzbe kerül és katonailag értéktelen, mert annyi millió ember egyszerre úgy sem csatázhat és egy helyen, egy űtközbe nem is állítható, összpontosítani sem lehet ekkora tömeget. Szerinte jövőre is csak százazrek fognak űtközni egymással a döntő csatákban, s amely fél győz, nem fog időt engedni a másiknak, hogy erejét összeszedje s tartalékait harcra valóba állíthassa. S a győzelmet magát nem a seregek számszerinti többségétől, — hanem az ágyuk és fegyverek nagyobb számától és jóságától feltételezi. — (A francia nemzeti ünnep.) A párisi községtanács elhatározta, hogy felhívja Páris lakosságát, hogy ne vegyen részt a július 14-iki nemzeti ünnepen. — (Vád alá helyezett főpap.) A Klement bolgár metropolita ellen indított bünpör nemskára tárgyalásra kerül. A vádlevelél elmondja a többi közt, hogy a metropolita 1. a népet a kormány ellen felkelésre bujtotta; 2. a népet a fejedelem ellen lázította és 3. a fejedelmet megsértette és ellene rágalmatokat terjesztett.

A buktatások haszna.

Debreczen, jul. 10.

Alkalmam volt ma a közoktatásügyi miniszterium egyik előkeő hivatalnokával találkozni.

Beszélgetés közben szóba került egyes tankerületi főigazgatóknak és miniszteri biztosoknak az idej érettségi vizsgálatokon tanusított eljárása, mely csak a napokban oly élénken foglalkoztatta a kedélyeket.

Kultuszminiszteri körökben — mint az illető főhivatalnok megjegyezte — szintén tárgyalták az esetet, s a mennyire ő a hírlapi közleményekből megítélhetik — szintén elítélik a Kuncz Elek módfeletti szigorát.

— Igaz ugyan — állítja az illető főhivatalnok — hogy a kormány képviselői — s többök közt a tankerületi főigazgatók — részére kiadott miniszteri szabályzat köteleességüké teszi a hatályos ellenőrzést, s különösen azt, hogy az érettségi vizsgálatok általános színvonalának emelésére törekedjenek. ebből azonban még nem kell azt következtetni, hogy ezen általános érdek kedvéért az ezzel összefüggő más érdekeket veszélyeztessék.

Ilyennek tekintik pedig azt, ha túlha jottt szigorral egy csomó ifjunak az életpálváját akasztják meg épen akkor, a mikor ezek megszerezni igyekezve a magasabb életpályához szükséges előképzettséget akkor térítetnek le a további haladás útjáról, a mikor már a vissza térés egy-

értelmű az élet eljártásá s ával.

Hogy egyáltalán az érettségi vizsgálatra jelentkezőknek 50 sőt 60 százaléka képtelen legyen arra, hogy a tudományos pályán való haladás útján megmaradjon — azt az érdekelte kormánykörökben valószínűtlennek tartják, és sokkal több veszedelmet látnak abban, ha tizenkét éven át iskolázott ifjakra a továbbhaladás lehetetlenné tétetik, mint abban, ha aránylag közepesen képzült ifjak oly idő és életkorban kényszerítettek le a felsőbb kiképzés teréről, a mikor az ily ifjaknak java részben már csak az elzűlés útja maradt nyitva.

E végre is az emberi képességeknek, a gyakorlati élet a kipróbáló mestere. Es igen sok eset volt már arra, hogy a gymnasialis tanulmányokban aránylag fogyatékos kiképzést nyert ifjak a felsőbb szakoktatás éveit alatt egyik-másik szakpályára való hivatottságuknak annyi jelét adták, hogy valóságos bűn lett volna pályájukat az érettségi vizsgálatokon megakasztani.

A kétségtelenül nagyfoku szigor kultuszminiszteri körökben az általános oktatásügyi érdekek szempontjából is megokolatlannak tartják, s az a vélemény kapott lábra, hogy — mert a tanuló ifjuság készütsége és képességeinek elsősorban hivatott elbírálói magukat a tanároknak, a központi hatalom felügyeleti jogát gyakorló kormány közegekre nézve az általunk eddig érvényesíthetett vétő jog bizonyos megszorításokkal odáig korlátozandó, hogy a kormány közeg a tanári kar egy értelmű itélete ellenére ne tehesse lehetetlenné a tanuló ifjakra nézve a tovább képzést.

Erre vonatkozólag az illető főhivatalnok értesítése szerint a közoktatásügyi miniszterium illető szakosztályában már elhatározott dolgoknak tartják a tankerületi főigazgatók részére kiadott miniszteri szabályzat revízióját, — s valószínű, hogy ennek megejtése előtt a középiskolák igazgatói és a kultuszminiszterium szakközegeiből alakítandó vegyes bizottságoknak a szakvéleménye is ki fog kéretni.

Egyáltalán a közoktatásügyi kormány módot fog nyújtani arra, hogy a felmerülhető hasonló sérelmek jövőre megelőztesse.

E kérdéssel összefüggőleg gondoskodás fog történni arról is, hogy a középiskolai kiképzés fejlesztése érdekében kétségtelenül szükséges purifikáció máraz alsóbb osztályokban kez-

— József. „Honnét jön? kérdi a nagyságos asszony. — A körből. — Igaz? — Becsületemre! — És mindjárt elkezd mesélni, hogy be is bizonyítsa. Most megharagudott a nagyságos asszony: „Hazudsz! A barátomtól jössz, Baladó Máriától! Udvarosz neki. Ez a kis virág az árulód! — Istenem! Istenem! — En küldtem neki ezt a virágot tegnap a nevenapjára! — És úgy látszik, öregem, hogy az valami ritka virág volt, amelynek párját sem lehet kapni Párisban!

Léon. Nem volt szerencséje a nagyságos úrnak.

József. Be kellett vallania, hogy csakugyan a barátjától jött, de hogy ez még nem bizonyít semmit...

Léon. Szóval, vergődött.

József. Tegnap és ma reggel képek, jelenetek, sirás; végre azt mondta a nagyságos asszony: „Jól van! Elmegyünk együtt Máriához, kérdőre fogom őt vonni, a férje e őt.”

Léon. És most oda megyünk. Jó mulatságot! (Egy öreg ember a kocsit előtt át akar menni.) Heep!

(E pillanatban belülről megnyomják a gombot leeresztenek egy üvegtáblát és a nagyságos ur kiszól:) Nem Avenue de Messine, hanem rue de la Paix, 39, Meyerhez.

(A kocsit megfordul a boulevard Haussmann-on, a szép Shakespeare-szobor előtt.)

II.

József. Ki hitte volna?

Léon. Fordult a szél.

József. Vajjon melyik győzte meg a másikat?

Léon. Mind a ketten megtették a magukét.

József. Urunk nem sas ugyan, de meg kell vallani, hogy ravasz róka!...

Léon. Asszonyunk nem liba...

József. A nagyságos úr birta rá a nagyságos asszonyt, mézes szóval...

Léon. Nem, a nagyságos asszony nem mert elmenni a barátjához...

József. Nem mert?

Léon. Félt, hogy megtudja az igazat!

József. Az is lehet.

Léon. Mert látod vannak dolgok, a melyeket gyanítunk...

József. De jobb szerettünk nem tudni.

Léon. Helyes... Heep!

József. Es te ismered a helyet, a hová most megyünk?

Léon. Igen, egy ékszerészhez. Hires cég!

József. Drágán fizeti meg a nagyságos úr!

Léon. Megmenekül egy ékszeres tok árán!

József. Végre is, a nagyságos asszony nem sajnálatraméltó!

Léon. Azt nem mondom, de azért ennek az ékszernek csak félig fog örülni.

József. Az igaz, hogy gyanus körülmények közt kapja.

Léon. Az hiszed, jobb nem szeretné, ha a férje hű volna hozzá?

József. És nem csalná meg?

Léon. Egy évi házasság után?

József. Az bizonyos.

Léon. Szegény kis menyecske, maga keresi a szenvedést. És amellet milyen csinos!

József. Bizony szomorú.

Léon. Ugy van, szomorú!

József. De ha a nagyságos ur sok ilyen vargabetűt csinál...

Léon. Soh'se hidd azt!

József. Te felelsz a nagyságos asszonyról?

Léon. Meghiszem azt! Ismertem még kisasszony korában, csakhogy akkor barna volt. Az édes apja egy jó barátjánál szolgáltam abban az időben; mondhatom, sokat táncolt nálunk.

József. Ebből következik?

Léon. Hogy én felelek róla. Biztosítlak, hogy kitűnő nevelést kapott, a legszigorubb

d e t é t v e g y e, s a két utolsó osztályba lehetőleg már csak azok az elemek jussanak be, amelyek a felsőbb kiképzésre alkalmas tehetséget és kiképzést visznek magukkal.

A mint e nézetből kitűnik, ez a szigor a jövőre nézve mégis csak terem valami jó gyümölcsöt s ez némileg még a megbuktatott ifjak keservét is — e n y h i t h e t i !

Vegyes hírek.

* **A kolera.** Mindinkább valószínűvé válik -- írja a P. N. — hogy Bereg- és Szatmármegyei gyanus megbetegedések, a hivatalos czáfolatok daczára, ázsiai kolerának bizonyulnak. Legalább a budapesti bakteriologiai intézetben végzett vizsgálódás eddigi eredménye erre vall. A járványtól megfertőzött köz-égekben különben a belügyminiszter erélyes fellépése következtében mindent elkövetnek a járvány elfojtására. A községeket csendőrök zárták el, járványorvosokat küldtek, a kiknek működése nagyon meg van könnyítve az által, hogy maga a lakosság is, a legnagyobb nyugalommal tesz eleget a hatósági intézkedéseknek. Hieronymi belügyminiszter két fertőtlenítő gépet küldött Bukovszky fővárosi tisztviselő és két fertőtlenítő kíséretében. A járványbizottság az óvintézkedések keresztülvitelére 3000 forintot kért a belügyminisztertől. Beregmegyéből három helyről érkezett ismét gyanus megbetegedésnek a híre.

* **A porosz hadsereg legfiatalabb tisztje.** A német császár másodszületett fia, a tiz éves Eitel Fritz rég irigykedve nézi azt a fényes egyenruhát, a melyet bátyja, a trónörökös, mint a harmadik gárdeazred tisztje visel. A trónörökös hét éves volt, a mikor apjához hasonló kardbojtot kapott s a kis Eitel Fritz sirva kérte apját, hogy neki is vegyen olyan aranyzsinóros, aranygombos ruhát, mint a bátyjának. Mikor aztán látta, hogy a papája nem hajt szavára, elkezdett makrancoskodni; apja pedig büntetésből — mint nálunk polgáremberknél is szokásban van a leterített asztal alá küldte a pityergő fiúcskát, a ki aztán hosszabb ideig ott is maradt. Időközben a császár audenciát adott s mikor visszatérve kis fia után sietett, mosolyogva vette észre, hogy a kis herceg valamennyi felső ruháját levetette. Pityeregve szólt a gyermek:

— **H a n e m k a p o k u n i f o r m i s t n e m k e l l t ö b b é m á s r u h a s e m !**

Azóta négy esztendő telt el s a gyermek, most, tiz esztendő korában megkapta a várva várt egyenruhát. Kinevezték hadnagynak az első testőrezredben.

elvekben nevelték, Közről láttam ezt a nevelést. Nincs mitől félni, a nagyságos asszony nyál nem fogunk srégyent vallani.

J ó z s e f, Annál jobb a nagyságos urra nézve.

L é o n. Már a nagyságos ur convictusi nevelés! Az nem ér föl a zárdaival. Heeep!

J ó z s e f. Nem. De furcsa mégis hogy te már előbb ismerted a nagyságos asszonyt.

L é o n. Akkor még nem gondoltam, hogy később szükségünk lehet egymásra.

J ó z s e f. Ilyen az élet!

L é o n. Ne is beszéj róla, csupa hamiság az egész!

J ó z s e f. Igy hát szerinted, a nagyságos asszony mindig jól fogja magát viselni?

L é o n. Mondom neked: ez talán ostobaság tőle de én bízom benne.

J ó z s e f. Annál jobb! most már én is bízom benne.

(Place de l'Opéra. Kocsik torlódása.)

E g y o m n i b u s z k o c s i s (Léonhoz) Elsőben ugrasz ki?

L é o n. (halkan). Koldusok kocsi, eredj!

(A rue de la Paix-be fordulnak.)

J ó z s e f. Szerettem ezt az utcát.

L é o n. A legkellemesebb utca egész Párisban.

J ó z s e f. Az ember csupa ismerősök közt találja itt magát... (Gyors pillantást

* **Guy de Maupassant elmébaja.** A párisi Figaro Guy de Maupassant temetése alkalmából, rendkívüli érdekes apróságot közöl a nagy író elmébajának keletkezéséről. A Figaro szerint Guy de Maupassantban az örültség azzal a rögeszmével kezdődött, hogy a filloxa ellen alkalmazott szer megmérgezte a szőlőt; ebből a mérgezett szőlőből ő is evett s ez beteggétette. Ezt a rögeszmét lehetetlen volt kiverni a fejéből s titokban minden barátját óva intette attól, hogy szőlőt egyenek, mert különben ugy fognak jární, mint a hogy ő járt. Ezen kezdődött a fényes elmének homályba borulása. És Zola Emil a halott felett mondott szavait oly szépen fejezte be: „Aludja Maupassant oly drágán megvásárolt álmát a műveinek diadalmaskodó egészségébe vetett bizalommal: Élni fognak s őt is életben fogják tartani!”

* **Lenyelte a felesége fülét.** A romániai Krajovában közbeszéd tárgya most az a házassági dráma, a melyet egy bukaresti lap így ír le: A. T. krajovai fiatal földbirtokos öt évvel ezelőtt feleségül vette dr. F. jasszi-í orvos rendkívül szép leányát. Alig két évi házasság után azonban gonosz nyelvek sugtak-bugtak a férj körül s az asszonyt kikapósnak festették le ellette. A fiatal férjanyja egy napon menyét egy krajovai bojjárral találta együtt. Azonnal értesítette erről a fiát, a ki rohant felesége szobájába és dühösen ugrott az asszonyra és orrába harapott. Az asszony rémes sikoltásaira befutott a szobába a cselédség, mielőtt azonban elválaszthaták volna a dulakodókat egymástól, a vér láttára elvakult ember leharapta felesége fülét és lenyelte. A rendőség megérkezésekor az asszony félholtan, vértócsában feküdt a szobában férjét azonnal letartóztatták. A fogházban hánytatást adtak be neki, hogy a corpus delictit megszerezze.

* **Ritka vadász-zsákmány.** Kálmán Károly szoboszlói vendéglős többek társaságában a Hortobágyra indult, a fiúmei kirándulókat megnézni. Utközben az angyalházi „nagyreben” egy hatyutyt lőtt. A ritka zsákmány azonban még sem került hurokra, mert a lövést elbirta, s az ér ellenkező partjára esett le, a honnan kevés idő után felkerekedvén eltűnt a délibábos rónán.

* **Két ember egy halottért.** Csala Józsefet a csanádmezei közkórház gondnokát a múlt csütörtökön a szobájában megölték. A borzalmas esetnek azonban még másik két áldozata is van. — A rendőség ugyanis bűnjeleket keresett s a pöczegődröt is fölbontották. — A gödörbe egy létrát bocsátottak le s ezen ereszkedett alá a gypemsternek egyik napszamosa,

hogy alant kutasson. A létrának egyik alantas fokáról azonban a szerencsétlen ember a gázok ölé hatása alatt lebukott s rögtön meg is halt. Egy második napszamos segítségére indult, de őt is hasonló sors érte. A két bullát a kórház halottas-kamarájából ma temették el.

* **Harmadfél millió adósság.** Ez a tetemes összeg Békésmegye huszonegy községét terheli. E községek most elhatározták, hogy a vármegye közbenjárásával konverzálni fogják ezt a harmadfél millióra menő tartozásukat, hogy könnyebben megszabaduljanak tőle. A huszonegy község között legtöbb adóssága, 760,000 forint, van Csabának. A megyének csak hét olyan községe van, mely teljesen adósságmentes. Említésre méltó, hogy ilyen nagyszabású hitelműveletet még egyetlen vármegye sem bonyolított le.

* **Az öngyilkos jelöltek.** A budapesti „Debreczen”-fogadóban történt dráma szereplői már túl vannak minden veszélyen. Neuváldéjr sebétől eltávolították a golyót, míg Vág Leopoldina csak egy könnyű sérülést szenvedett, hogy már ma a kórház kertjében sétálthat.

* **A virtus.** A boldog nyári vakáció első heteivel rendezen összeesik a cseresznye-szezon. A kis diákok versenyt ropogtatják a cseresznye- és meggyfák piruló gyümölcsét, virtuskodva, ki tud több cseresznyét lenyelni magostul! Hogy az ilyen könnyelmű mulatságnak gyakran megadhatják a gyermekek az árát, bizonyítja a következő szomorú história, a melyről esztervári levelezőnk érteit: a napokban Vég Imre bonyhádi tizenegy esztendő diák fogadott iskola-társaival, hogy egy liter cseresznyét megessék magostul. Meg is cselekedte, s a mikor az utolsónál tartott, tüszkén kiáltott föl:

— Gyerekek, a fogadást megnyertem!
De alig mondotta ki ezeket a szavakat, fuldokolni kezdett és eszméletlenül rogyott össze. Később még magához tért ugyan de éjszakára borzasztó kínok főzött meghalt.

* **A hat éves védő.** Kovács Sándor budapesti napszamos ittas állapotban megszurta a feleségét. Mikor másodszer is megakarta szurni 6 éves kis fia egy ütőszékkel addig ütötte a leguggolt férfit, míg el nem alélt. A további végezéssel elmaradt, mert Kovácsnak anynyira imponált fia tette, vagy mert talán a gyöngye kezecskéből fejére hulló ütésben Isten büntetését látta, hájában szótlan az áy szélére ült és ellenállás nélkül engedte az előhívott rendőr által letartóztatni magát.

* **A „Viktória” hajó elsüllyedéseivel elveszett hozzátartozói számára a szity lordmayerjaggyűjtést indított országszerte. A név-orban az első a királynő, a ki kétszáz font sterlinget adományozott. A walesi herceg és neje együtt 57 font 10 shillinget adtak, Rothschild lord 500 font sterlinget adott, G adstone 25 fontot. Eddig 20,000 font gyűlt össze. Az összeg gyűjtés másfél millió fítot tesz majdnem és ez az összeg a katasztrófa által sújtottakat fímenti minden anyagi gondtól. Különösen jó benyomást keltek az Ausztria-Magyarországból érkezett részvénytulajdonosok.**

* **Régi honvédalezredes halála.** Sümeg-ről írják, hogy ott tegnapelőtt halt meg Kisfaludy Mór 1848/49-iki honvédhuzár-alezredes végelgyöngyülésben. A megöledgult nagy szegénységben élt s csekély nyugdíjából öt tagból álló családjával kellett megélnie. Családja most a legnagyobb nyomorban maradt.

* **Apró hírek.** (Kaszárnya-virtus.) Balassa-Gyarmaton e hó 8-án éjjel a sörházból jó kedvű állapotban hazatérő Barna nevű honvédhadnagy Perl Adolf kereskedőt minden ok nélkül megtámadta, sőt az ártatlanul bántalmazott ember védmére összeseregletteket iskardal támadta meg míg végre egy őriárat lefegyverezte. — (Nagy-Szalonta város jegyzője.) Kosaras Imre, fürdőbe ment s ott öngyilkos szándékkal magára lőtt. Egyszer fejének, másodszer szívének irányította a fegyvert, de egyik lövés sem volt halálos — (Pölgármester és városi tanácsos.) Mamasich Lázár szabdkai polgármester sajtópöört indította a Szabadkai Hírlapnak egy Rektifikáció című hecsüetsértő közleménye miatt, melynek szerzőjeként Lévy Simon nyugalma-

zott városi tanácsos jelentkezett. — (Sik-kasztó katonatiszt.) Lehel hadnagy, aki mint élelmezési tiszt szolgált a hatodik bosnyák ezredben, több ezer forint kincstári pénz elsikkasztása után Bécsből megszökött. — (Egy fiumei patricius halála.) Fiumében a napokban Kobler János fiumei patricius és nyugalmazott miniszteri tanácsos, 88 éves korában meghalt. Kobler nagy kincset hagyott Fiume városának s ez munkája: „Fiume város s a magyar tengerpart története.” — A nagybecsi kéziratos s a magyar kikötő városra vonatkozó történeti jegyzeteket, a melyeket az aggtudós félszázadon át gyűjtött, tegnap vette át a város.

Helyi hírek.

Tájékoztató.

A királyi táblán hivatalos órák a segéd és kezelő hivatalokban d. e. 8—12, d. n. 2—5 óráig tartanak. — Az ígató, kiadó hivatal és az irattár a felelnek felvilágosításokat d. e. hétköznapokon d. e. 9—11, d. n. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban, nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. n. 3—6-ig.

Anyakönyvtár a kollégiumban a közönségnek nyitva pénteken délelőtt 11-től 12-ig.

Muzeum a kollégiumban nyitva van vasárnapoként d. e. 10-től 12-ig.

A m. kir. meteorológiai intézet időjelzése a debreczeni távirat hivatalánál július 12-én: meleg, derült, eső.

Séta hangverseny a Margit-fürdőben, minden vasárnap d. n. Rendezi a katonai zenekar.

Térzene minden szerdán este 1/2 6 órakor a Nagyerdőn.

Július 10-től 31-ig, vizsgák a gazd. tanintézetben.

Július 15. A ker. ifjak önképző egyesületének dalaestélye.

Július 22. Zilahi-pár hangversenye a „Margit”-fürdőben.

Augusztus 7—15. Országos vásár.

Október 2—10. Országos vásár.

— Ugorka- és kolera-saison. Nem jó az ördögöt a falra festeni, nem jó ugorka-salátát, savanyu ugorkát és savanyu ugorka-saison-t emlegetni, a mikor már a szomszéd-ban garázdálkodik a kolera, ez a fekete vígécz, a ki koporsókban utazik, a rémitő commis voyageur, a ki a halál részére tesz kötések, a szörnyű agent provocateur, a ki rácsábit kolerahozó passiókra, aztán bejuttat a sir-örök-hüségbe és halálfogytig, feltámadásig tartó dutyijába! Jam proximus ardet, de mi azért „ne gondoljunk a gonddal”. Mit nekünk Szatmár? Hiszen az természetes, hogy hazánkban a savanyu ugorka saison minden évben átváltozzék keserű kolera-saison-ná! Kádak a kútnál, kikötött kémények, indiskrét ellenőrzés egyes házaknál, plakátok, ösmeretterjesztő füzetek terjesztése a nép közt, rendezett udvarok, hulladékok kitakarítása az utcákról... Csak nem tetszik mindezt komolyan venni? Jobb ennél a piros bor és a borovicska! A hagma és fokhagyma, carbolozás, forralt és hűtött víz, citrom a vízbe, citromsav a kézre szintén igen üdvös dolgok; az sem árt, ha a külsőori csavargóknak tudomásukra jut, hogy a kolera kritikus korszakában legtanácsosabb a bizott rostélyost Saint Julienne-borral leöblögetni, Orvos Gyurkát pedig el kell küldeni Bikszádra, vagy — a míg más hüvösre nem kerül — Abbazzia enyhe égálja alá... Nem utolsó óvintézkedés a halottat bizalmasan föl-kérni, lenne szives eltitkolni, hogy kolerában halt meg s jelentse ki, miszerint csak rug-ficz-kórban szenvedett! Eszszel punkum! Hogy pedig a közönség jobban elhiggye a veszély távollétét, az orvos urak járjanak tüntetőleg az ilyen halott uraságoktól levett ruhában s varrassanak cipőt frissen érkezett hamburgi bőrökből! Budapestre ez idén is nagyobb szállímanyt

varnak, majd kieszközöl belőle a számunkra valamit a főváros főpolgármesteri hivatalánál a — „Budapesti Hírlap.” Hát ezek mind kitünő intézkedések, a melyek elválhatatlanul hozzá tartoznak a XIX. század színvonalához, mert ha megtartatnák, akkor minél kevesebb XIX. századbeli, minél kisebb számú fin de siècle-ember fog átvándorolhatni a — XX. századba! (r. e.)

— Puky Gyula királyi táblai elnök tegnap nyolc hetes szabadsági időre elutazott. Szabadságidejét Salzburgban, Tyrolban és Karinthiában fogja tölteni.

— Városi közgyűlés. A július havi rendes városi közgyűlés 27-dikére van kitűzve. A tanács az első előkészítő ülést a legközelebbi szombaton tartja a főispán elnökelete alatt. A gyűlésnek néhány fontosabb tárgya lesz: így a prot. árvatartó alap átadása a rendőrök és hajduk fizetése melé iránti kérvénye.

— Építkezőknek. Nagy a panasz az ellen, hogy az épülő új házakat nem látják el számokkal, a mi pedig baj rendőrségi, postai és távirat-szolgálati és egyéb okokból. Deliberatum est: Habár az épülőház számtalan, legyen mind számozott!

— Teljes polgári-iskola H.-Szoboszlón. — Szoboszló város kulturális fejlődése szempontjából, mint lapunknak onnan írják, nagy fontosságú közgyűlést tartottak tegnap Rásó Gyula kir. tan. alispán elnökelete alatt. A rendkívüli közgyűlésnek, melyen a képviselő testület tagjai szokatlanul nagy számmal jelentek meg, tárgya a város által fenntartott négy osztályú polgári iskolának szakirányban tovább fejlesztése volt. Ez iránt az iskolaszékekkel, sőt a vallás- és közoktatásügyi és a földmivelésügyi miniszterekkel már előzetesen tárgyalt Eötvös K. Lajos kir. tanfelügyelő. A tegnapi gyűlésen is Eötvös K. Lajos ösmerette az alispán felhívására a polgári iskolának tovább fejlesztése föltételeit, céljait és hasznos voltát. Előadta, hogy a jelenlegi csonka, négy osztályú polgáriskola szervezete sem a polgári iskolák, sem a gimnáziumok feladatát nem képes betölteni, míg ha hat osztályra lesz kiegészítve s három felső osztályában a polgári iskola rendes tantárgyain kívül a növendékek az iskolával kapcsolatos gazdasági telepen a mezőgazdaságból gyakorlati irányú oktatást kapnak, — ez esetben a kiválólag földmiveléssel foglalkozó Szoboszlónak és vidékének szakszerűleg képzett mezőgazdákat fog nevelni, akik tanulmányaikat a gazdasági tanintézetben tovább folytathatják. Nekünk pedig minél több értelmes, képzett gazdára van szükségünk, — mert ma már virágzó földmivelés elméletileg is képzett gazdák által érhető el. — A tanfelügyelő ösmerette a szoboszlói iskolaszékekkel előzőleg folytatott tárgyalások eredményét, mely szerint Szoboszló város hajlandó és képes lenne 50 hold területet a belváros közelében a szakiskola mintagazdasága céljaira átadni, ha a földmivelésügyi miniszter az első felszerelés és berendezés költségeit államsegélyből engedélyezné, — a közoktatásügyi miniszter pedig az osztályok szaporításával felmerülő kiadási többletet állandó államsegélyvel biztosítaná. — A tárgyhöz több képviselő hozzászólt s kivétel nélkül valamennyi pártolta elvben az üdvös terv-t, csak azon nehézségeket vetették fel, melyek alkalmas gazdasági terület kijelölésénél fognak amiatt felmerülni, mert a város tulajdonát képező s rendelkezésre álló szántóföldek a várostól messze fekszenek, a közeli legelőkből pedig az érdekelte birtokosok sérelme vagy kárpótlása nélkül bajos lenne 50 holdat kiszakítani, — élénk eszmecsere után mégis egyhangúlag elhatározta a haladás szellemétől áthatott közgyűlés, hogy a szakirányú polgári iskola mintagazdasága számára negyven és egy néhány hold föld alkalmas területet a város ki fog jelölni s ennek kiegészítésére használatra átengedi a „Major” nevű 6 holdas városi kertet. — A közgyűlés ezen ajánlat mellett fogja kérvényezni az államsegélyt. — Amennyire a helyi viszonyokat ösmerjük, legalkalmasabb

lenne a mintagazdaság számára a „Major” mögött fekvő terület. A tegnapi tárgyalás során két figyelemre méltó eszme is fölmerült. Nevezetesen a polgári iskola telepét kombinációba lehetne hozni egyfelől a hajdumegyei gazdasági egyesület mintatelepével, vagyis mintatelepe lenne az a megyei gazdasági egyesületnek is, mely ez által intenzívebb működést fejthetne ki s maga a telep közvetlenül gyakorlati utmutatást adna felnőtteknek is; — másfelől kombinálni lehetne a mintateleppel kapcsolatos polgári iskolát az ismételő iskolák szakszerű oktató-ával. Valamint szakszerű az iparos és a kereskedő pályán lévő ismételő iskolák oktatása, ugy szakirányú lenne a földmivelővé való ismételő iskolások oktatása is. Különben ez olyan kérdés, mely a kir. tanfelügyelőknak sz. István napra kitűzött országos kongresszusa napi rendjére fölvéve is van. Ime Szoboszló mint uttörő indulhat e téren előre!

— Szalacsra zárandokoló városatyák. A szalacsi javasasszonyhoz H.-Böszörményből csapatostól jár jövendőmondásért az együgyű, hiszékeny köznép. Nem csak asszonyok vannak e zárandok csapatokban, de férfiak is, még pedig a mi már igazán sajnálatos jele a böszörményi kálvinista nép egyrésze butaságának, városi bizottsági tagok sem vőstelik a Szalacsra való zárandokolást. A böszörményi újság minden héten közli azok neveit, akik a hiszterióban szenvedő, félbolond szalacsi javasasszony bűbajos mesterségéhez fordulnak. A „Böszörmény és Vidéke” legközelebbi száma három olyan városi zárandokolást is hozza, akik Szalacsra jártak; ezek: Kovács Imre, Kapusi Sándor és Oláh Sándor.

— Három csillag. Esténként mindjárt naplementekor három csillag ad az égen egymásnak randevut. Vénus kegyeiért esengtek a légyotton tegnap is Mars és Merkur, s az uniformisnak úgy látszik, az égen is meg van a maga előnye szerelmes szívek fölött, mert Vénus oly közel ereszté magához az égnek ellenállhatatlanságát, Marsot, hogy azzal rövid ideig kettős csillagot képezett. — A másik udvarló: Merkur ezt az ölekezést szintén elég közelről szemlélte s annyira szívére vette mellőztetését, hogy elsőnek hagyta el a találka helyét. Nemsokára utána futott azonban Mars is, mintha boszut akarna állani a rivalis szeladonon. Augusztus kezdetével le is tűnnek a nyugati égboltról, s csak Vénus marad itt szépségben, fényben egyre növekedve, s türve s fogadva szerelmes gimnazisták és ábrándos bakfiosok hozzá intézett sóhajtásait.

— A kereskedő ifjak önképző egyesületének dalköre által szombaton, az az é hó 15-én rendezendő dalaestélyre a próbák, daczára a kánikulai hőségnek, kettőzött szorgalommal folynak. A fiatal törekvő dalkört csak néhány héttel ez előtt tüntette ki Szathmár szabatosan előadott dalaestély s az ottani közönség elismerése jeléül értékes ezüst serleggel ajándékozta meg. Az érdekes estély meghívói már szétküldtek. A kik a legnagyobb figyelem daczára sem kaptak meghívót, de arra igényt tartanak, sziveskedjenek e végből Leid en frost Ármín elnökhöz fordulni.

— Tragikus halál. Szörnyű véget ért Nagy-Létán, Joák Sándorné, szül. Pelei Ágnes. Mikor este az ágyat megvetette, véletlenül leütötte az ágy fölött levő fegyvert, melyet az ura szokott használni, mint mezőkerülő. A fegyver az ágyhoz ütődött, ennek következtében elsült és a fiatal nő lábát annyira összezúzta, hogy az néhány napi szenvedés után meghalt.

— Masiroznak a katonák. Gyöngyület a katoná élet, de nem ám nyáron, mikor rekkenő hőségben kell indulni vitézeinknek a nyári gyakorlatokra. A Debreczenben állomásozó Pálffy huszárezred f. hó 14-én takarodót fu s ezen a napon az osztálytörzs 4-ik s az 5-ik század fele Kis Marjára, onnan pedig Nagyváradra indul gyakorlatra. Az 5-ik század Henczidára megy, onnan vonul 12-ikén Nagyváradra.

— Anna bál Bikszádon. Mint halljuk, a bikszádi gyógyfürdőben már serényen folynak az előkészületek az Anna bálra, mely immár igen fényesnek ígérkezik. A meghívókat a napokban küldik szét.

Major" mő-
alás során
rült. Neve-
binációba
um egyei
lepével,
i gazdasági
ebb műkö-
közvetlenül
nek is; —
eleppel kap-
olók szak-
ü az iparos
lakótelesek
öldmivelővé
Különböző
előknék sz.
esszusa napi
ló mint ut-

rosatyák. A
ényből csa-
z együgyü,
yok vannak
még pedig
bűszörményi
nak, városi
alacsra való
minden hé-
iában szen-
ony bűbajos
zörmény és
olyan városi
son jártak;
or és Oláh

mindjárt nap-
en egymás-
esengtek a
rkur, s az
s meg van a
lőlt, mert
agához az
o t, hogy
képezett. —
z ölekezést
yira szívére
hagyta el a
ott azonban
ani a rivalis
e is tűnnek
marad itt
ve, s tüve
és ábrándos

együleté-
e hó 15-én
zára a káni-
al folynak.
y héttel ez-
an előadott
erése jeléül
meg. Az ér-
ettek. A kik
kaptak meg-
iveskedjenek
lnökhöz for-

get ért Nagy-
nes. Mikor
ül leütötte
az ura szo-
fegyver az
n elsült és
a, hogy az
t.
öngyület a
kor rekkenő
nyári gya-
ó Pálly hu-
s ezen a
század fele
adra indul
lára megy.

t halljuk, a
yen folynak
mely immár
ókat a na-

— **Kinevezés.** A debreczeni kir. ítélőtábla elnöke Uzonyi Géza végzett joghallgatót a vezetése alatt lévő ítélőtábla kerületébe díjtalan joggyakornokká nevezte ki.

— **A felső leányiskolai vegyes bizottság** tegnap d. u. Könyves Tóth Mihály elnöke alatt és lakásán tartott ülésében a felsőleányiskolával szükségessé vált némely átalakítások és pótmunkák ügyét tárgyalta. Az internátus mellé betegszobára is szükség lévén, e célra egyik tanterem lesz átalakítva. A munka ellenőrzésével Kiss Albert, Ábrahám László, Zöld Mihály és Dóczy Gedeon bizattak meg. Az internátus felszerelési tárgyait 30 nővendékre a bizottság megrendelte.

— **Letört bimbó.** Ronesik Lajos városi házipénztári ellenőrt és nejét fájdalmas csapás érte. Szeretett legifjabb fiacskáját tegnap kiragadta karjaik közül a halál. A szomorú esetet következő gyászjelentés tudatja: Ronesik Lajos és neje Walter Irén mint szülők, Jenő mint testvér, számos rokonok nevében fájdalmas szívvel jelentik felejthetetlen kis fiuknak, illetve testvérnek Sándor kárára folyó hó 11-én délután 4 órakor, rövid szenvedés után, életének 9-ik havában bekövetkezett csendes elhunytát. Kedves kis halottunk porrészei folyó hó 13-án délután 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint, domb-utczai 113-ik számú háztól, a Kosuth-utczai sarkertben örök nyugalomra helyezettetni. Mely végtisztességtételre rokonainkat, ösmerőseinket bána- tos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1893. Július 11. Béke poraira!

— **A debreczeni tanszerkiállítás** iránt mindenfelé nagy az érdeklődés, sűrűen jönnek a tudakozódások főként tanférfiaktól a kir. tanfelügyelőhöz a kiállítás ideje s szervezete iránt. Ez a széleskörű érdeklődés biztosítja a kiállítás sikerét.

— **Leánykereskedés.** Debreczen város közönségéhez tegnapelőtt érkezett miniszteri körrendelet szerint Magyarország városaiban szerb leánykereskedők üzük aljas mesterségüket. A hatóságoknak a legszigorubbann kell kipuhatolni s megakadályozni ez aljas üzelmeket. Szerbiában majdnem minden kocsmában magyar pin- cernők vannak már, a kiket aztán Bulgáriába és Törökországba szállítanak. A miniszter el- várja a törvényhatóságától, hogy a legerélyesebben lép föl a szégyenletes leány kereskedés ellen.

— **Öcskaságok a város istállójában.** A város istállója udvarán már évek óta disztelen- kedtek az utczaházaktól beszállított ódon tüzi fecskendők, ugyszintén a vörösre festett vizes- hordók. Mostanában e régiségek közül két fecskendőt megújítottak, új váz- szoncsövekkel felszerelték s az egyiket kivitték a Hortobágyra, a mátai biztos lakására, a másikat pedig ma vagy holnap kiszállítják az eprekertbe. Ott maradt az udvaron még a 9 hordó- val ellátott vörös szekér és 3 fecskendő. A hordók- ról már rég lebomlottak a rozsdás abroncsok, egy- egy donga beszakadva, a kerekektől a rátkok szintén válópört indítottak. A fecskendőről is nagyobb részt lemosta már az eső a zófd testé- ket s a sugárcső bután a földnek tartja a fejét. A napokban megvizsgálta egy pintér a hordókat és szakértőleg oda nyilatkozott, hogy egyetlen dongát se lehet belőlük használni. Nem régiben elhatározták, hogy eladják a teljesen haszna- vehetetleneket, de aztán meggondolták a dolgot újra; hadd érjenek még egy kicsit. A ki pedig benéz a város istállója udvarára, mindannyiszor megkérdezi: mi lesz már azokkal a machinákkal?

— **Népesedés.** Debreczenben jul. 2 től jul. 8-ig terjedő héten született élve 23 fiú, 24 leány, összesen 47 gyermek. Meghalt ezen idő alatt 16 f., 10 nőnemű, együtt 26 egyén, ezek- nek fele egy éven aluli volt.

— **Gyászjelentés.** Farkas Béla mint férj valamint gyermekei Géza és Gizella; továbbá az elhunytnak testvérei: Strázsay Ferencz ne- jével és gyermekeivel, Strázsay Karolina férjé- vel Linzenbauer Péter és gyermekeivel, Stra- zsay János nejjével és gyermekeivel, Strázsay Vilma férjével, Strázsay Bertalan; sógorai: Farkas János neje és gyermekei, Farkas Kata- lin férjével és gyermekeivel, Farkas Mária öz- v. Klieber Gyuláné, Farkas István nejjével és gyer- mekeivel, valamint számos rokonság nevében is

fájdalomtól eltelt szívvel tudatják a szeretett jó nő, anya, testvér, sógornének és rokonnak Néhai Farkas Béláné született Strázsay Máriának folyó hó 11-én délután 1/2 órákor életének 48-ik, boldog házassá- guknak 27. évében hosszas szenvedés után történt csendes elhunytát. Drága halottunk földi részei folyó hó 13-án, délután 4 órakor fognak liba-utczá 2063. sz. háztól a róm. kath. egyház szertartása szerint a szt.-anna u. temé- tőbe örök nyugalomra helyezettetni. Mely vég- tisztességtételre rokonainkat, ismerőseinket bá- natos szívvel meghívjuk. Kelt Debreczen, 1893. jul. 12. az örök világosság fényeskedjék neki! A temetést a „Kegyelet“ temetk. inté- zetrendezi.

— **Honvédek fegyvergyakorlata.** A magyar királyi 3. honvédegyalozezredhez besorozott tar- talékos honvédek közül az 1833—1836—1837., 1838—1839. és 1891. beliek auugusztus hó 21-ére vagy nyári fegyvergyakorlatra hívatnak be mely 28 napig fog tartatni. A fentnevezett évekből a honvédséghez sorozottak behívójegyü- ket átvehetik a katonai ügyosztályban.

x **Megbízható gyógykezelés.** Zavart emész- téssel ellátott gyének, kik étvágyhiányban, elfuvadásban, gyomorgöresökben és rendetlen székelésben szenvednek, a „Moll féle seidlitz por“ használata által rövid idő múlva vissza- nyerik egészségüket. Egy doboz ára 1 frt. Szétküldés naponta utánvétellel Moll A gyógy- szerész, cs. és k. udv. szállító által Bécs, I. Tuchlauben 9. Vidéki gyógyszerárakban és anyagkereskedésekben határozottan Moll- féle készítmény kérendő az ő gyári jelvényé- vel és aláírásával.

A protestáns árvatartó alap.

Debreczen, 1893. július 12.

A prot. árvatartó alap ügyében — a jog és pénzügyi bizottság tudvalevőleg t. évi jun. 7-én és 10-én tartott ülésein egyhangulag azon javaslatban állapodott meg, hogy ez az alap az ev. ref. és ág. ev. egyházaknak lélekszám arány szerint kiadassék.

A bizottság jegyzőkönyve, hogy a fenforgó kérdé- ről tiszta kép nyujtassék, bőven kifejti az árvatartóalap történetét és mai állását; foglal- kozik a kir. közalapítványi ügyek igazgatójá- nak 1873-ban kelt s erősen kath. szellemű fel- fogással megírtott véleményével is, a melynek egyik fontosabb része az, mintha az 1862-dik évben történt alapítvány — megosztása, melyet a város 1869-ben követelt, a magánjogok biz- tonságának veszélyeztetésére vezetne.

A jog- és pénzügyi bizottság álláspontja röviden összegezve e kérdésben a következő:

A magán jogok biztonságának veszélyez- tetéséről ezen kérdésnél szó sem lehet, mivel a róm. kath. egyház sem azon alaphoz, sem pedig annak egy részéhez sem a vonatkozó rende- letek világos értelme sem pedig elbirtoklás útján tulajdon jogot soha sem nyert, sőt — a mint a megosztás foganatosítása alkalmával 1862. jul. 1-én felvett jegyzőkönyvből világosan kitűnik, — az sem volt megállapí- tható, hogy ezer alapítványi vagyon-rész keze- lése a róm. kath. egyházat illeti-e? — a meny- nyiben ez eljárás alapjául vett legfelsőbb elha- tározásban kezelőkül és felügyelőkül csupán róm. kath. vallású egyének vannak megjelölve s a n.-várad latin szertartású püspökség megizottja az alapítványi vagyon fele részének a róm. kath. egyház részére kiadását egyáltalában nem tulajdon czimén és csupán azon ok miatt kérel- mezte, mert a város 1861-iki felirata és a tiszá- uti heivét hitvallású superintendens fellépése folytán ezen fele részt is veszélyeztetve látta, mi által az elbirtokláshoz szükséges jogczim sőt teljes jóhiszeműség sem látszik fenforogni, már csupán azon körülményből is, hogy az or- szágyűlés képviselő háza a város 1869. évi feliratára az 1860 és 1862. évi küldöttségi el- járásokat oly irányban látta szükségesnek ki- pótolni, hogy a város közönsége meghallgattas-

sék, — világosan az tűnik ki, hogy a fennforgó ügyben a közmeignyugvára szolgáló, egyedül méltányos, igazságos és törvényes megoldás csak is abban az irányban lehetséges, a mely a város 1869. évi feliratában megjelölve van.

Tekintve azonban ama körülményt, hogy a kérdéses árvatartó alap fele része habár törvénytelenül és erőszakosan is a róm. kath. egyháznak az 1862. évben már tényleg át- adatott, melynek azóta háborítlan bitokában van, a mely tényleges állapotnak megváltoz- tatása s ez által az 1869. évi országyűlési feliratban jelzett községi árva-háznak felállí- tása a köz békének s a városban levő külön- böző vallás felekezetek között fenálló testvé- ries jó viszonynak veszélyeztetésére vezet- hetne; tekintettel továbbá ő Felsége legma- gasabb elhatározására és azon kegyeletre, melylyel a város közönsége ő Felsége irányá- ban viseltetik:

javasolja a bizottság, hogy a város közön- sége a róm. kath. egyház részére már tényleg kiadott alapítványi vagyon résznek visszaköve- téséről áljon el, az árvatartó alaphoz a város kezelése alatti másik fele részre pedig, mely a mai napon 292 064 frt 99 kr. tőke összegből s a tábla ház ondódi külső földjéből áll, a folya- modó debreczeni ev. ref. és ág. ev. egyházak- nak lélekszám aránya szerint megosztva és elkü- löntítve adassék ki.

A mennyiben pedig azon alapítványi vagy- onok kezelése és miként felhasználása a régiebb és újabb idevonatkozó rendeletek értelmében nem az illető egyházakat, hanem a várost illette volna s a közalapítványi királyi ügyigazgató vélemé- nyes jelentése szerint is a várost az árvatartó- zetre való befolyás és az alapítványi vagyon kezelésének ellenőrzése a róm. kath. egyházzal szemben is megilleti; ezen befolyás és az ala- pitványi vagyonok kezelésének ellenőrzése és általában a felügyeleti jog a város részére ugy a róm. kath. egyházak már kiadott, mint a két protestáns egyháznak ezuttal kiadandó alapítvá- nyokra nézve biztosítandó s az e részben szük- séges alapszabály megalkotandó, illetve az alapító oklevél megszerkesztendő lenne.

A jog- és pénzügyi bizottság ma délután a város fentebb említett jogai körvonalozása és az alapító oklevél megszerkesztése tárgyában tart ülést, hogy a júliusi rendes közgyűlésre ezen ügy teljesen előkészítve legyen.

Törvényszéki csarnok.

* **A királyi táblai ítélet.** A debreczeni kir. tábla büntető tanácsa tegnapelőtt referálta N a m é n y i József kir. táblai bíró a deb- reczeni kir. törvényszék által szándékos ember- ölés büntetvéért 2 évi börtönre ítélt Gerőcz János ügyézt. A tanács a sok enyhítő körü- lmény figyelembe vételével a 2 évi börtönt 1 évi börtönre szállította le.

* **Hamis Vasonkeő-váltók.** A tegnap dél- előtti tárgyalás eseménye, hogy a királyi ügyész elejtette a vádat az összes vádlottak ellen, mert nem lát kétségtelen bizonyítékokat fenn- forogni, a melyek bűnösségüket igazolják. A közönség, a mely a teremben s a folyosókon feszült érdeklődéssel kísérte a tárgyalás men- tét, éljenzéssel fogadta az ügyész indítványát. P o l o n y i megkezdte vádbeszédét s azt tár- gyilagosan tartja. E ő t v ő s Károly védő pedig — e tárgyilagosságot előmozdítandó — elhozta a tárgyalásra gr. K á r o l y i Gábort.

Közgazdaság.

* **Vetések állása B.-Ujvároson.** B. Ujvá- rosról írják: Az egész vidéken többnyire aratnak már, s eltekintve a rozsdától, mely egyes vetésekben jelentékeny kárt tett, jó eredményt remélnek és pedig búzából 4—7, rozsból 4—6, árpából, zabból 7—8 mmázsát kat. holdankint. Tengerit, burgonyát töltögetik. A kerti vetemények jól állanak. Dobányak a sok helyen összegyűlt talajviz ártalmára volt ugyan, de különben igen dusan és életerő- sen növekszik. A takarmány répa szép. A takar- mányok nagyrésze az esők alatt renden rom- lott. Gyümölcsök kis termést adnak. A szőlők meglehetősek.

De jó, hogy agglegény vagyok!

— Rameau —

A kapitány ur este ugy nyolcz óra tájban került haza; leoldta oldaláról a kardot, más ruhát várt s átadta azt az ott várakozó privadinernek, a ki halálos remegések közt állott ott mellette.

A mint egy ottománon végig heveredett, elgondolta, hogy máskor a nagy „mopszli“ mint ugrott eleibe, hogy körül nyaldossa urának a kezeit, s hogy kapjon tőle egy kis nyalánkságot, hogy hízelt körülte, százszor is körül szaladgálva, míg megkapta rendes falatját. Most ezt nem látja. De nemcsak ez tűnt fel a kapitány urnak, hanem az is, hogy Ella sem nyitott ajtót, mint máskor szokott, nem üli meg a kedves „papuskáját!“ s hogy ez a ház most olyan csendes, máskor meg vig...

Nem tudta megfejtetni a rejtélyt, végre rászánta magát, hogy nyomára jőn...

— Ella!... kiáltott, de nem hallatszott a „jövők papuska!“

A kapitány ur ismét végig nyújtózott az ottománon, szivta tovább szivarját s várta a leányát „hátha nem hallotta meg?“... ismét kiáltott:

— Ella!...

De csend, csak a szoba falai visszhangzottak. A kapitány ur kijött a türelméből, dühösen vette magára a waffenroket, s ott hagyta a szobát. Mérgesen csörtetve ment szobáról-szobára. Az ajtókat csapta maga után, de mikor lánya szobájához közel ért, egészen megváltozott...

— Felköltöm... ha így csapokodom az ajtókat, biztosan beann van, elszunyadt, a könyv mellett. Nem lehet, hogy ő itthon ne legyen. Nem mehet el soha az ő papuskája nélkül...

Oda ért a szobához s gondolkodott, hogy felköltse-e Ellát?

A szoba egészen sötét volt, a nehéz függönyök között csak kevés szűrődött át a nap leáldozó arany sugaraiából... Ide ebbe a szentélybe még a sugarak se mernek belopózni.

— Ellám... Én vagyok, a te papuskád!... Ne ijedj meg!... Mit csinálsz?... elszenderedtél talán?!

Az óra ketyegése felelt csupán. A kis leány nem volt sehol... „vagy ta'án nem akart szólni?“!

— Ellám!... én vagyok!... No ne ijedj meg!... a te jó papuskád...

De semmi hang a szoba üres volt.

— Százezer millió kartács!... Lányom hol vagy?... Nincs sehol...

Fájdalmában egészen mérges lett, dühösen ment szobáról-szobára, egy hang suttogta fülébe „Lányod elszökött!“... „Lányod elszökött!“...

— Náni!... Nevelő!... Szakácsné!... Ordinánc!... Hol vagytok?!

Ki volt kelve színéből, egészen elsápadt... Előhuzta a kardot, maga elibe tette az asztalra. Most hadi törvéyszéket akart tartani.

S volt az udvaron suttogás, szaladgálás, a mint hallották a kapitány ur parancsoló szavát, remegve mentek a kapitány elé... s ijedten akartak visszamenni, de a kapitány rájuk kiált:

— Hol a nevelő?!... Hol van a leányom?!

— Mi nem tudjuk... könyörgöm kapitány ur!... Elment a nevelő kisasszonyal zokogott sirva a szakácsné...

— Megszöktek?... Oh lehetséges az... Az én jó leányom — megszökött?... Nem, nem lehet igaz!... Ráfogás... Mégis a tények... Oh! százezer millió kartács... Kivel szökött el... Megbosszulem!... Meg... Megölöm... Elmegyek érte még a pokolba is... Oda is, ha ott vannak... Megbosszulem magamat!... Megölöm...

A kapitány ur felébredt, s a mint szénézett a szobában s a mint meglátta az ordináncot, a ki remegve állott ott előtte, kezében a cipővel, nem állhatta meg, hogy meg ne kérdezze „hogy miért remeg!“ talán sejtette, hogy kikiabálta álmát s magában gondolta:

— De jó, hogy agglegény vagyok.

A Vedresék nagy ebédje.

— ELBESZÉLÉS. —

Irta: Vértesi Arnold.

(Folytatás.)

IV.

Ez a bölcsen kigondolt terv teljesen sikerült volna, mert Kapor Balázs igazán nem vágyott a nagyuri társaságba, hol az ember még csak nem is danolhat kedvére; de az asszony, a ki nagyravágyó volt s szerette volna az újságban olvasni, hogy a fényes társaságban jelen voltak: a főispán, a polgármester, Kapor Balázs stb., bizgatta az urát.

— Az mégis csufság, hogy téged meg sem hívtak.

Kapor Balázs ur eleinte csak a széles vállait rángatta:

— No bizony, bánom is én.

Hanem aztán, mikor az asszony egyre bosszantotta, hogy lám szégyelnek, nem merik mutogatni, hogy barátságban vannak veled, nagyot ütött öklével az asztalra. Ő miatta ugyan ne szégyelje magát senki, van ő olyan ur, mint azaz egész éhezőkóráz hivatalnok had, háromszáz holdja van a tőszegi dűlőben meg itt a nemeslelve is az asztalfiókjában. Szeretné tudni, hogy ugyan Vedreséknek van-e?

Már ilyen rossz kedvében találta Vedresné, mikor átment hozzájuk. Szép szóval, nyájas beszéddel kezdte: de a haragos ember közbevágott:

— Sose tessék fárasztani magukat. Köszönjük a szives meghívást. Már mi csak inkább itthon esszük meg a magunk maradék ételét.

Azt a maradék étel szót jó erősen megnyomta.

— De édes szomszéd ur lelkem, csak nem haragszik? — próbálta kiengesztelni Vedresné.

A gazdag szücs fölfujta magát. Már ugyan miért haragudnának?

Fagyosan folyt tovább a beszélgetés. Vedresné kedvetlenül sietett haza. De sem férjének, sem fiának nem szólt. Minek szólna? Majd lelohada a Kapor Balázsék haragja.

Azt ugyan várhatták. Másnap, mikor a fiatal Vedres Józsi hozzájuk ment, oly hidegen fogadták, hogy csak alig álltak vele szóba.

— Nem tudom, mi lelte Balázs bácsiékat? szólt a fiatal ember, mikor haza ment.

Az öreg Vedres ur rosszat sejtett, de nem mert szólni, csak este, mikor az asszonynyal magukban maradtak, csóválta meg a szürke fejét:

— Mondtam, ugy-e, hogy baj lesz?

De Vedresné szokott erélyességével elnémitotta:

— Bizd csak rám.

Bizának mindent ő reá. Az ő gondja mindenre kiterjed, de most nagyobb dolgokkal van elfoglalva. Szüntelen tesz-vesz, izeg-mozog, a konyhából a szobába, a szobából a konyhába, emberföltötti erőt fejt ki s fenyegetően villog kezében a nagy konyhakés.

S mialatt kezében sűrű-forog a munka, agyában is kergetik egymást a gondolatok. Mit lehetne még főzni, valami olyat, a mi még másoknál nem volt? Valami különöset, va ami nagyon előkelőt. De semmiben sem tud megállapodni s férjétől, fiától hiába kér tanácsot.

Soha telje-ebben be nem bizonyult a férfiak tehetetlensége, mint ez alkalommal. Idősb Vedres Józset urnak gondolatvilága a töltött káposzta alacsony színvonalán felül nem birt emelkedni, ifjabb Vedres József ur pedig egyenesen megszökött minden komoly és beható tanácskozás elől, hálátlanul cserbe hagyva szerető édes anyját s csak éjjel felé vetődött haza valamelyik kávéházból.

Nagyon neki adta magát a busulásnak szegény fiu látja, hogy Kapor Balázséknál ki fele áll a szekere rudja. Az asszony görbe szemmel nézi, Balázs bácsi alig fogadja a köszönését, a leányt eltagadják, nincs otthon. Mi lehetett őket?

Idősb Vedres József ur ugy tesz, mintha nem tudná, de nagyon jól tudja, mi lelte őket. Az az átkozott ebéd! Hej, menyői bos-zuságot, menyői bajt és keserűséget okozott már eddig is! Őt magát is, azt a szelid embert is teljesen kiforgatta. Mérgeledéssel kell föl, mérgeledéssel

fekszik le. Itthon zsémbel, a hivatalban grombáskodik, a miből panaszok keletkeztek, meg-hurczolták a helyi lap nyilttéri rovatában s föl-adták a minisztériumból, a hová ugyanakkor érkezett meg a pénzügyigazgató ur jelentése bizonyos körülményekről, melyek szigorú pénztárvizsgálatot igényelnek.

Igy tornyosultak össze mindinkább a fenyegető felhők a Vedresék fejei fölött s ily gyászos kilátások közt következett be a nagy ebéd napja.

V.

Azon nevezetes napon hajnal előtt, még nem is virradt, már fölkelte Vedresné. Tulajdonképp egész éjjel be sem hunyta szemét. Folytonosan aggódott, nem felejtett-e el valamit, rendben van-e minden? Fölverte álmából férjét is.

— Te, szivarokról gondoskodtál-e?

Idősb Vedres Vedres József ur morogva fordult a másik oldalára, de nemsokára újra felköltötte gondos élete párja:

— Te, egy palaczk maraschinót vagy valami más édes likört hozhatnál még, mert lehet a vendégeink közt, a ki nem szereti a cognacot.

A zaklatott ember morogva fordult meg még egyszer; de már az alvásnak vége volt, hiába próbálta újra. Az ő idegeit is megszállta az izgalom, neki is támadtak aggódásai, töprengései. Különösen a főispánnal való dolog nyugtalanította. Restelte, hogy mindjárt ki fog sülni, hogy nem mondott igazat. Pedig az asszony már eldicsekedett minden ösmerésének, hogy a főispán is náluk lesz ebéden. Jaj, mily szörnyű házi háboru keletkezik majd ebből! Hogy fognak rajtok nevetni az irigyeik! Hogy fog gunyolódni Kapor Balázs, a kit csak a főispán miatt nem híttak meg!

(Folyt köv.)

Apró-cseprő.

* **Magyarázat.** — Hogy van az, hogy ön Boszniában a hátán sebesült meg.

— Hja, hátul töltővel löttek reám!

* **Kérdés.** — Miért hintik be az utcázat szalmával?

— Beteg a háziur és nem tudja elviselni a zajt.

— Mit csinál hát, ha menydörög?

* **Megfelelt.** — Mi a bigámia büntetése?

— Két feleség.

* **Egyik párisi klubban szöba a jött minapában, hogy hét hárem hölgy az oltás következtében meghalt.** „Hátha az összes százhatvanöt asszony egyszerre elpusztulna“, mondá egy jelenlévő, mi lenne a Sultánnal? „Mi?“ vevé fel a szót a társaság legnagyobb kópéja. Nos, hát ő lenne a saison legkeresettebb özvegy embere...“

Mindent egészen adnak a végtelen Nagy Istenek kegyeltjeiknek!
Minden kéjt, a mi végtelen,
Minden kint, a mi végtelen
Egészen!

G o t h e.

Az érthetőség a mest-rek fényháza.

V a u v e r n a r g u e.

Egy barát kevés, egy ellenség sok.

A világon a legértékesebb hely egy gyors paripa nyerge, legértékesebb barát egy jó könyv.

Ne kérdezd a madártól, honnan jön, hanem hogy mit énekel.

A türelem az öröm kulcsa.

A j a h o r e i s z u l t á n.

* **Vilamos lázmérő.** A párisi T a v e r n i e r egy eredeti és praktikus szerkezetet talált föl, mely a kórházi orvosoknak különös figyelmére méltó. „Thermosta“-nak nevezik s arra szolgál, hogy valamely betegnek esetle-

ges lázállapotát a betegől távollevő orvos vilamos uton tudhassa meg. A lázmérőt, mint más thermometert, a beteg hóna alá helyezik. Ha a beteg láza néhány fokkal emelkedik, a szolgálattevő orvos erről az inspekeziós szobában értesül, a hol számok mutatják az illető betegnek ágyát. Ily módon a betegnek eme kedő lázáról az orvos percről-percre értesül Páris több kórházában készülnek már e szerkezetet alkalmazni.

* **90 éves ponty.** Tudvalevő, hogy a nagyobb halak magas kort érnek el, de korukat gyakran igen nehéz megállapítani. Hennegau-ban, Abrengberg hercege meghíeni parkjában nemrég egy hatalmas pontyot fogtak, melynek egyik kopolyuján arany gyűrűt találtak a következő fölirattal: „E ponty 1802-ben, Bonaparte konzulása alatt bocsáttatott a tóba.” A pontyot ismét visszadobták a vízbe.

Meghaltak.

— Julius 1-től jul. 8-ig. —

I. **Csapó-Péter fia** utczai városrészben: Szekeres László 3 het. ref. veleszül. gyeng., Ködi Sándor 4 hón. ref. agylob, Rácz Eszter 1. Róza 1 hón. rk. bélhurut. Csonka Mihály 53 é. ref. tüdőgümőkór, öz. Nagy Lászlóné 68 é. ref. aggkór, öz. Ungvári Péterné 75 é. ref. aggkór, Lada Róza 8 nap. ref. veleszül. gyeng., Molnár Eszter 10 het. ref. bélhurut, Mezey Gábor 7 hón. ref. bélhurut, Szilágyi Ferencz 64 é. rk. tüdőlegdag, Lukács Zsuzsanna 1. Piroka 5 hón. ref. bélhurut.

II. **Piacz-hatvan utczai** városrészben: Horváth Sándor 5 hón. ref. bélhurut, Skvir Dezső 8 hón. ref. görcsök, Vas Gábor 46 é. ref. önyilkos, Kelemen József 2 1/2 é. ref. bélhurut, Galgóczi Imre 2 é. ref. bélhurut, Czako Juli f. József 7 é. ref. tüdőhurut.

III. **Kossuth-Varga utczai** városrészben: Györi Ferencz 52 é. ref. tüdőgümőkór, Vitéz Gizella 1 é. ref. agylob, Halász József 71 é. kath. tüdőgümőkór, Thalvizier Irén 8 hón. kath. tüdőgümőkór.

Kiadó és laptulajdonos: „**Osokonai**” nyomda és kiadó r.-t.
Felelős szerkesztő: **Vértesi Arnold.**

Nyilttér.

Vese, húgyhólyag, húgydara és kőszvénybántalmak ellen, továbbá a légző és emésztési szervek hurutos bántalmainál, orvosi tekintélyek által a **Lithion-forrás**

Salvator

sikerrel rendelve lesz.
Húgyhajtó hatású!

Kellemes ízű! Könnyen emészthető!

Használható úsványvízkészletekben és gyógyszerárakban.
A Salvator-forrás tisztogatásán Eperjén.

Egy nagyobb helyiség fűszer, vagy hasonló üzletnek való a Széchényi-utcza elején kiadó.

Értelmezhető a kiadóhivatalban.

Valódi **angol gépszijakat, tömlőt, csepüt és kendert ajánl LUSZTIG MÓR bőr gyári-raktára Dr. Tihanyi-ház.**

A világ legjobb fénymáza!

FERNOLENDT

fénymáz

Bécs
gyár alapítottat 1835!

Ezen fénymáz, vitriol nélkül gyorsan a legszébb mély fekete színű fényt adja és a bőrt tartóssá teszi.

Mindenütt raktáron! **Ertesítés!** A n. é. közönség saját érdekében kérek csak **Fernoendtt** fénymázt venni és csak azon dobozokat elfogadni, melyek **St. Fernolendtt** névaláírással vannak ellátva, mivel temérdek értékűtlen utánzat van forgalomban, melynek vignétája az én vignétámhoz hasonlóan vannak nyomva, hogy így a közönséget tétve vezessék.

III. **Árverési hirdetményi kivonat.**

A h.-nánási kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Nagy Gábor végrehajthatónak, öz. Salamon Istvánné, mint gyám és Salamon István végrehajthatást szenvedő elleni 37 frt 80 kr. tőke követelés járulékai iránti végrehajtási ügyében a kir. törvényszék (a h.-nánási kir. járásbiróság) területén levő, H.-Dorog határán fekvő, a h.-dorogi 3419 sztjkv-ben A I. 5762/a hrsz. alattiból Salamon Istvánt, kiskoru Salamon Mária, Ilona és Annát illető részre az árverést 719 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1893. évi július hó 20-ik napján délelőtt 8 órakor h.-dorog község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt H.-Nánás 1893. ápril hó 27-ik napján.

A h.-nánási kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

Beöthy
kir. járásbíró.

MOLL SEIDLITZ POR

Csak akkor valódiak, ha mindegyik doboz **MOLL A.** védjegyét és aláírását tünteti fel.

A **Moll A.**-féle Seidlitz-porok tartós gyógyhatása a legmakacsabb gyomor- és aitestbántalmak, gyomorgörcs és gyomorhív, rögzített székrekedés, májbántalom, vértolulás, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségek ellen, e jeles házi-szernek évtizedek óta mindig nagyobb elterjedést szerzett. — Ára egy lepecsételt eredeti doboznak 1 frt o. é.

Hamisítások törvényileg fenyítettnek.

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ES SÓ

Csak akkor valódi ha mindegyik üveg **MOLL A.** védjegyét tünteti fel és „A. MOLL” feliratu ónozáttal van zárva.

A **Moll-féle francia borszesz és só** nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési-szer közzvény, csusz és a meghűlés egyéb következményeinél legismertebb népszerű. — Egy ónozott eredeti üveg ára: 90 krajczár.

Moll Salicyl-szájvize.

(Főalkatrésze: füzöllysavas szikszó.)

A mindennapi szájtisztításnál különösen fontos bármely koru gyermekek, mint felnőttek számára; mert e szájvíz a fogak további épségét biztosítja s egy-szersmind óvja a fogfájás ellen. — Egy **MOLL A.** védjegyű ellátott üveg ára: 60 krajczár.

FŐ-SZÉTKÜLDÉS

MOLL A. gyógyszerész cs. és kir. udvari szállító által,

BÉCS: I., Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta postautánvét mellett teljesíttetnek.

A raktárakban tessék határozottan **MOLL A.** aláírásával s a védjegyével ellátott készítményeket kérni.

Raktárak: **DEBRECZENBEN** Tóth Béla gyógyszerész, dr. Rothcsnek V. E. gyógyszerész és Szent-Királyi Tivadar uraknál.

MARSHALL-FAIR GŐZMOZGÓNY
COMPOUND FEKVŐ GŐZMOZGÓNY
COMPOUND GŐZGÉR
FEKVŐ GŐZGÉR
UTI MOZGÓNY

MARSHALL-FAIR GŐZCSEPLŐKÉSZLET

HARRISON MC GREGOR & CO
ERŐTŐLŐ ÉS KASZÁLÓ GÉPEK

SZÁLLITHATÓ MALMOK
teljes malom-banrendezés
minden rendszer szerint

GRAEPEL HUGÓ
GÉP-ÉS ROSTALEMEZ-GYÁR, MALOMÉPÍTÉSZET
MARSHALL, SONS & CO Limited
VEZÉRÜGYNŐKB.

*Kitűnő gépek
Jutányos árak.
Kedvező feltételek.*

*Kitűnő gépek
Jutányos árak.
Kedvező feltételek.*

BUDAPEST, V., KÜLSŐ VÁCZI-ÚT 46.
Árjegyzékek kívánatra bérmentve.

A „DEBRECZENI ELLENŐR“ kiadóhivatala.

A „CSOKONAI“

NYOMDA és KIADÓ

— RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

szíves figyelmébe ajánlja a modern nyomdászati követelményeknek megfelelően berendezett

KÖNYVNYOMDÁJÁT

mely újabb a legdiszesebb betűkkel szaporított s így a legkényesebb igényeket is kielégítheti.

Könyvkötészet

melyben a legkitűnőbb gépek vannak alkalmazva, a fővárosi és külföldi nagyobb könyvkötészetek méltó versenytársa.

Árai határozottak, olcsók.

Vidéki megrendeléseket pontosan és gyorsan teljesít.

A saját kiadásában megjelenő „Debreczeni Ellenőr“ részére
hirdetéseket olcsón elvállal.